

Zondag Trinitatis, 15 juni 2025
Het feest van de Drie-eenheid
Vredekerk Soesterberg

Lezingen: Deuteronium 4: 32-40
Mattheüs 28:16-20

Overweging

Een voorganger moet zich natuurlijk altijd de vraag stellen voordat hij of zij begint te preken: 'Hoe kan ik de mensen raken? Hoe kan ik hen aanspreken? Wat kunnen ze doen in hun leven met mijn preek?' Dat is zeker het geval vandaag. Het is vandaag de zondag van de Drie-eenheid. Het feest van de Drie-eenheid. God zelf is als het ware vandaag de feesteling!

Als iemand van ons feest viert, is het vaak niet moeilijk om hem of haar in het zonnetje te zetten. We feliciteren die persoon van harte met het nieuwe levensjaar, we geven bloemen of andere cadeautjes. We willen laten voelen dat we blij zijn met zijn of haar leven.

We zingen dan ook: 'Lang zal hij leven!' Maar als God zelf de feesteling is, kunnen we dat allemaal niet doen. Niemand heeft God ooit gezien. Niemand heeft Hem ooit ontmoet. Hij blijft altijd en voor iedereen de 'verborgen God'. Hij blijft voor altijd het grote geheim. We kunnen God niet vatten, geen beslag leggen op Hem.

Onze woorden over Hem schieten altijd te kort. En toch is vandaag aan mij de taak om iets te zeggen over die drie-ene God, die Vader, Zoon en heilige Geest is. En daar zal ik nu dan ook graag een poging toe doen. ‘Ik doop jou, in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest’. Deze woorden, in drieën gezegd, die we hoorden in de evangelietekst, zijn een manier om uit te drukken dat iemand bij zijn of haar doop kind van God wordt: Gods naam is op hem of haar gelegd, voor altijd.

Als ik u hier zou vragen met welke naam u God aanspreekt, zullen er vele namen klinken. Namen als: vriend, eeuwige, barmhartige, moeder, licht, vuur, vader of simpelweg ‘God’. Ons hart geeft het ons in. Want hij heeft zijn naam in ons neergelegd, vanaf het begin.

In de lezing uit het boek Deuteronomium zegt Mozes tot het volk ook iets dergelijks. ‘Ben je het misschien vergeten? Erken het en prent het opnieuw in je hart: de EEUWIGE is je God!’ Blijkbaar is dit bewuste besef van Gods aanwezigheid in ons toch niet vanzelfsprekend. Het moet in herinnering worden geroepen: dat God met ons leven van doen heeft, dat God van ons houdt zoals we zijn.

Het is duidelijk dat het niet alleen gaat om kennis in de strikte zin. Ik denk dat Jezus zijn apostelen echt niet van buiten heeft laten leren, dat er één God is en drie goddelijke personen. Nee, ze hebben aan den lijve

kunnen ervaren dat er een God de Vader was! Want Jezus raakte nooit uitgepraat over zijn Vader.

Als wij nu aan Jezus konden vragen: ‘Maar wat maakt dat nu uit dat er een God de Vader is?’ dan zou hij ons stomverbaasd aankijken en zeggen: ‘wat dat uitmaakt? Maar lieve mens, als je niet in mijn Vader gelooft, dan beteken ik ook niets voor jou! Je zingt over mij, je vindt het fantastisch dat ik nooit iemand veroordeel, dat ik steeds goedheid voorop zet. Maar dat is mijn liefde niet. Ik heb niets anders gedaan - en ook niets anders willen doen - dan die geweldige liefde van mijn Vader zichtbaar maken. Ik heb mijn Vader verheerlijkt. Daartoe heeft hij me gezonden...’

Als ik u, nu, zou vragen welke betekenis God op dit moment in uw leven heeft, dan zou u allemaal op uw beurt uw eigen verhaal hebben.

Ik sprak in de loop van de tijd enkele mensen die ieder iets zeiden over wat God in hun leven betekent:

- Een kind van bijna acht zei: ‘God is iemand die heel goed voor mij zorgt en altijd bij mij wil zijn.’
- Een man die na een alcoholverslaving zijn leven weer opnam: ‘In al mijn ellende stak ik toch iedere dag een kaarsje aan in de kerk verderop hier in de straat. Ik weet zeker dat dat mij gered heeft.’
- Een vrouw die haar partner verloren heeft: ‘Mijn man is nu bij hem, ik weet zeker dat hij bij God gelukkig is!’
- Een moeder van vier kleine kinderen: ‘Af en toe zie ik het echt niet zitten; als ze allemaal ziek zijn, mijn man

moet overwerken en het huis een puinhoop is. Maar dan denk ik: mens, leef moment voor moment. Alles wat ik moment voor moment met liefde doe, is een cadeautje voor boven.'

- Een man die zijn leven lang landbouwer is geweest: 'Iedere keer als ik zag dat de eerste groene sprietjes van het zaaigoed boven de aarde kwamen, zei ik bij mezelf: 'God laat me niet in de steek.'
- En als ik de vraag aan mezelf zou stellen dan zou ik zeggen: God is aanwezigheid, liefde die alles omvat, God is in mij en buiten mij. Ik kan een leven zonder God niet voorstellen.

In deze kleine verhaaltjes, wordt zes keer een leven met God samengevat. Zes keer leven in zijn Geest, in de Geest die levend maakt. We zouden geen greintje troost ondervinden bij ons verdriet, als die Geest er niet was. De Geest van wie Jezus zegt dat ze de trooster is.

Alle hulpvaardigheid die er in de wereld te vinden is, is uiteindelijk afkomstig van Hem, van wie Jezus zei, dat Hij de helper zou zenden. Die Geest maakt ons van mensenkind, kind van God. Zij brengt ons met de Eeuwige in relatie. Als wij die Geest willen ontvangen, telkens opnieuw, dan hebben we een goede geest. Het gaat er niet om dat we van buiten kennen dat er één God is en drie personen. Als Jezus aan zijn leerlingen de opdracht geeft: 'gaat en onderwijst alle volken', moeten ze zijn leermethode gebruiken. Ze moeten de mensen laten merken dat God er is.

Alle goede dingen gaan in drieën. Dat wij - in het voetspoor van Jezus, de Zoon - de liefde van God de Vader zichtbaar maken waarbij de Geest ons helpt die liefde tastbaar te maken: Dat wens ik ons toe op het feest van de Drievuldigheid, het feest van de Drie-eenheid.

Gemma L.C.M. van Kesteren